

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΣΗ

·ΓΙΑ ΤΗΝ ·ΑΚΡΟΠΟΛΗ·

Φίλε Νομᾶς

Η φιλάτη της «Ακρόπολις» όστερ από τη προηγούμενο φύλλο σου είχε κάπιο σχολιόνα στα λαχωνικά της. Έγραψε ότι ένας μαλλιαρός -έγω- μετάφρασα ἀκόμη καὶ τὸ «πετρέλαιον» σὲ «πετρόλαδο», καὶ ρωτοῦσε, ποιὸς χωρικὸς θὰ τὸ καταλάβαινε, κι εἴτι οἶνας ἄλλος -ό Πορώτης- κρατοῦσε τὴν ἄλλη ἀκρη μὲ τὸν τίτλο «Λυγροὶ νόστοι», καὶ μᾶς χαρακτήριζε καὶ τοὺς δύο γὰρ δέσιμο.

Τῆς ἀπάντησα τὴν ἰδια μέρα, μὰ δὲν εἶχε τὴν παλληκαριὰ νὰ δημοσιέψῃ τὴν ἀπάντησή μου, ὅπως ὑποσκέθηκε, καὶ γι αὐτὸ τῆς ἔναντιγράφω ἀπὸ τῆς στήλης σου.

Δὲν ἐμετάφρασα καθέλου τὸ «πετρέλαιο» σὲ «πετρόλαδο», ἀλλὰ «πετρόλαδο» είναι ἡ κοινὴ λέξη στὸν ἔξω ἐλληνισμὸν, προτιμότερη, μῶν φαίνεται ἀπὸ τὸ «πετρέλαιο», τὴν ἐδῶ συνειθομένη λέξη, ἐπειδὴ εἶναι ζωντανότερη μετάφραση τοῦ petroleum καὶ συμφωνεῖ μὲ τὰλλα ἐπημετικὰ =λιόλαδο, σκαμόλαδο, μιουρογάλαδο, βετσινόλαδο, καγελόλαδο κτλ.

Σχετικὰ μὲ τὴν ἄλλη, ἔξιπνη παρατίθησή τοῦ γιὰ τὸν τίτλο «Λυγροὶ νόστοι», τῆς Κυριλλοῦ τοὺς τίτλους «Καλλιπάτειρα» τοῦ Μαζίλη, «Quo Vadis» τοῦ Σιέγκεντις, «De profundis» τοῦ Οσκαρ Ούζιλδ κτλ. Δὲν εἶχε λοιπὸν κι ὁ Πορώτης τὸ δικαίωμα τραγουδῶντας δύστυχες ἐπιτροφές ήρθων νὰ θυμίσῃ μ' ἔναν τίτλο ἄλλες δρμοιες ἀρχαῖες, μᾶς; καὶ τὸν τραγουδειστή τους;

Ημιζω ἀκόμη τὴν ἀξέσυμη φιλητράδα μᾶς καὶ τὸ δικόνε της ὀρεχτικότατο -τοι λόγος! - τίτλος «Ποπούρι» στὴν ἰδια στήλη, ὅπου κάνει τὴν ἐπικρισή, της. Βέβαια τὸ «Ποπούρι» τὸ καταλαβαίνονυ καλύτερα σὶ χωριάτες παρὰ τὸ «πετρόλαδο».

Αὗτὰ «γιὰ τὴ μούρη της». Λική της ἡ φράση καὶ τῆς τηνέ χαρίζουμε. Ἐπίσης καὶ τὸ «δέσμῳ».

ΛΥΔΟΣ ΠΟΔΑΒΡΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Φίλε Νομᾶς,

Αναγάλλιασε ἡ ψυχὴ μου προχτές τάπομεσήμερο ποὺ σταύρηκα μπροστὰ στὴ βιτρίνα τοῦ Βιβλιοπωλείου Βασιλείου καὶ Κουκλάρα, πλάι στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἐστίας»,

καὶ τὴν εἶδα καταστοικισμένη μὲ τὸ καινούριο φοιάντεο τοῦ Ψυχάρη μας, τὴν «Ἀγνῆ».

— Μισρέ, νά, ἐπιτέλους τὸ βιβλιοπωλεῖο μας! εἰτα. Νά, τὸ κέρδο μας, καὶ σὲ κεντρικότατο μάλιστα μέρος, στὴν καρδιὰ τῆς ὕδου Σταδίου, πλάι στὸ κέντρο τῶν μηχανῶν καὶ τῶν καθαρευουσιάνων, δηλ. πλάι στὸ βιβλιοπωλεῖο τῆς «Ἐστίας», ποὺ ποτέ μας δὲν εἶδαμε στὴ βιτρίνα του ἵνα βιβλίο τοῦ Ψυχάρη, ἓνα βιβλίο δικό μας, ἀγνὸ δημιουριό, ποὺ καὶ τὸ «Νομᾶ» ἀκόμα τὸν κρύβει, γιὰ τὸ φόβο τῶν Ιουδαίων, κάτου στ' ἀνήλια κατώγεια του, ἵνα δὲ Βασιλείους καὶ στὴ βιτρίνα του τῶν ὑπλώνει, καὶ μέσα στὸ βιβλιοπωλεῖο του, σὲ μέρος καταψανέστιατο, τὸν ἔχει καμιώντα!

Τὸ βιβλιοπωλεῖο Βασιλείου καὶ Κουκλάρα (όδος Σταδίου 42) πρέπει νὰ γίνει βιβλιοπωλεῖο ΜΑΣ, κ' ἔχουμε χρέος νὰν τὸ συντρέξουμε ὅσο μπροστοῦμε, ἀφοῦ κι αὐτὸ τόσο συντρέχει τὸν ἀγώνα μους.

Ἐλπίζω πώς θὰ συφωνεῖς μαζί μου καὶ πώς δὲ θὰ διστάξεις νὰ δημοσιέψεις τοῦτο μου τὸ γράμμα, ποὺ τὸ θεώρησα χρέος μου νὰ σου στείλω.

Δικός σου
Ν. Α. Ι.

©, ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ο σοφὸς σχολιαστής τῶν «Λυγρῶν νόστων» κ.Γ. Βλάχος ἃς παραβάλλει τὴν καινούρια μετάφραση τῆς «Λίμνης» τοῦ Λαμπτινού ποὺ δημοσιεύεται σὲ τοῦτο τὸ φύλλο, μὲ τὴ μετάφραση τῶν σεβαστοῦ του πατέρα κι ἃς μᾶς πει σὲ κανένα ἀπὸ κείνα τὰ ὑπέρσοφη χρονογραφήματά του τοῦ «Χρόνου» τὴν περιοπύδασιν γνώμη του.

Βγάινει σὲ τίχο η «Ροδόπη», τραγωδία τοῦ Ν. Ποριώτη, σὲ καλλιτεχνικὴ ἔκδοση. Θά πουλείται τρεῖς δραχμές. Οποιος θέλει μπορεῖ γὰρ τὴν παραγγεῖλει ἀπὸ τῷ στίβλιοπωλεῖο Βασιλείου καὶ Κουκλάρα δό. Σταδίου 42.

— Υπέροχο τὸ ἀρδθό τῆς «Ἐστίας» τῆς περιασμένης Τετράδης: «Ἐξησφαλίσαμεν τὸν θάνατον». Είναι ἀπὸ κείνα τὰ λιγοστά ζηρόδρα, ποὺ δίχις φουσκωμένες φράσες συγκινοῦν, ἐνθουσιαστοῦντες, φροντιματίζοντες, πειθούντες, μὲ τὸ γέρος τους τὸ ζωντανό καὶ μὲ τὸ άδρα κι ἀπλόντατα ἐπιχειρήματα τους. Εὔλογημένο τὸ χέρι ποὺ τοῦγραψε.

— Αναγκαζόμαστε νὰ τυπώσουμε σήμερα διπλές σελίδες (16) «Ἄπόγονοι» γιὰ νὰ προφτάσουμε νὰ τελιώσουμε τὸ φοιάντεο μὲ τὸ τέλος τῆς χρονιᾶς. Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο μπορεῖ καὶ στὸ ἐρχόμενο φύλλο διπλές σελίδες νὰ τυπώσουμε.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Σ. Τ. Βόλο. Κ. Μεγάρης είναι ὁ συμπατριώτης σου καὶ συνεργάτης μας Κώστας Νταϊφᾶς, κ' ἐπειδὴ εῖναι στρατιώτης, πήρε αὐτὸ τὸ φευτόνομα. Στὸ ἐρχόμενο φύλλο θὰ δημοσιέψουμε ἔνα ἀπὸ τὰ στρατιωτικὰ του ὄντεια «Στὴ λίμνη τῆς Δοϊράνης», — κ. Α. Εξ. Σμύρνη Λιπού. μαστε πολὺ γιὰ τὸ γράμμα ποὺ μᾶς ἔστειλες. «Ο κ. Ροδᾶς μᾶς δικαίωσε γιὰ τὸ ζητημα τὸ μέλλο καὶ μπορεῖς, νὰ ξητήσεις πληροφορίες ἀπὸ τὸν ἴδιο. — κ. κ. Ν. Κλ. Πάτρα. Δρ. Μολ. Οδησσό. Λάβαμε τὴν συντροφὴν κ' εὐχαριστοῦμε